

Międzynarodowa Refleksja Solidarności

Shalom

Kobiety i dzieci

Marzec 2021

Wprowadzenie

Dzieci na całym świecie na ogół żyją obecnie w bardzo trudnej rzeczywistości. Niektóre żyją pod presją, bo muszą stać się osobami sukcesu w społeczeństwach wysoko rozwiniętych gospodarczo i zmuszających do rywalizacji, podczas gdy inne walczą o podstawowe rzeczy takie jak jedzenie, schronienie, zdrowie i edukacja. Nie mają czasu na zabawę z przyjaciółmi. Nie są wolne, aby być sobą. W rezultacie, tracą pewność siebie. Dzieci, których rodzice lub opiekunowie nie mają pieniędzy lub nie chcą posłać ich do szkoły, wycofują się i później przez resztę życia pozostają osobami wycofanymi. Czują się często opuszczone przez społeczeństwo. Przyczyną niepokoju jest fakt, że coraz więcej dzieci cierpi z powodu zastraszania przez rówieśników, nękania przez nauczycieli i nadużyć ze strony rodziców.

Wezwanie do modlitwy

Bóg miłuje i troszczy się o każdego, lecz szczególną troską darzy bezbronnych. Dzieci nie potrafią wyrazić swojego cierpienia z powodu zastraszania przez rówieśników, nękania przez nauczyciela czy przemocy ze strony rodziców. Często ich cierpienie i ból są niewidoczne i zwykle potrzebują pomocy innych osób, aby wyjść z tych trudnych sytuacji. Prośmy Maryję, aby modliła się z nami, abyśmy potrafiły widzieć i czuć cierpienia kobiet i dzieci oraz odpowiedzieć na ich potrzeby.

Doświadczenie

Japońska prawniczka Setsuko Tsuboi wraz z innymi osobami otworzyła Schronisko dla dzieci w 2004 r. w Tokio, w Japonii. Na początku lat 90-tych, jako młoda prawniczka pracowała z młodocianymi przestępcami. Uświadomiła sobie, że nie ma dla nich bezpiecznych miejsc, gdzie mogą się udać, gdy uciekają z domu.

Skontaktowała się z kobietą, która prowadziła Schronisko dla kobiet i zapytała ją o możliwość otwarcia Schroniska dla dzieci. Dała jej następującą radę. Istnieją dwie przeszkody w stworzeniu Schroniska dla dzieci. Jeśli przyjmie się nieletniego do schroniska, można zostać oskarżonym o porwanie przez osobę sprawującą opiekę prawną nad nieletnim. Druga przeszkoda to trudności finansowe w prowadzeniu Schroniska dla dzieci. Osoba nieletnia zwykle ucieka z domu bez pieniędzy, podczas gdy dorosła kobieta może mieć jakieś pieniądze na utrzymanie. Jeśli planuje się prowadzenie Schroniska dla dzieci, trzeba mieć zabezpieczenie finansowe by sprostać potrzebom. Założenie Schroniska dla dzieci wydało się więc bardzo trudne.

W 1994 r. gdy japoński rząd ratyfikował Konwencję ONZ o Prawach Dziecka, „Komisja Praw Dziecka i Praw Nieletnich” Stowarzyszenia Prawników w Tokio rozpoczęła projekt, który polegał na stworzeniu i przedstawieniu jednej sztuki w ciągu roku, aby pokazać społeczeństwu jak wygląda rzeczywiste cierpienie dzieci. Prawnicy zaprosili dzieci, z którymi pracowali, aby wzięły udział w tym projekcie. Setsuko Tsuboi pisała scenariusze do tych przedstawień. W 2002 r. napisała sztukę o marzeniu, aby powstało Schronisko dla dzieci. Poprzez tę sztukę podzieliła się swoim marzeniem założenia Schroniska z wieloma ludźmi i zaczęła działać Komisja Przygotowawcza Schroniska. Komisja spotykała się co miesiąc, aby pokonywać kolejne przeszkody. Dla przykładu, każde dziecko miało prawnika, który miał je chronić, a jego honorarium było wypłacane przez System Pomocy Prawnej dla Dzieci, który został utworzony

z opłat członkowskich prawników. Dzięki wspólnym wysiłkom fachowców z różnych obszarów społecznych Schronisko dla dzieci zostało w końcu otwarte w 2004 r.

To był bardzo ważny pierwszy krok. Obecnie istnieje ponad 20 schronisk w Japonii. Było też bardzo istotne, aby zostały one zinstytucjonalizowane oraz by je wciąż rozwijać. Jednak w odniesieniu do cierpienia dzieci, te działania nie są wystarczające. Nie wyeliminują cierpienia dzieci. Pracując z nimi Setsuko Tsuboi nauczyła się dwóch rzeczy. Po pierwsze, musiała przyznać, że nie jest w stanie uratować wszystkich dzieci, ale mogła być z nimi i modlić się za nie, aby mogły żyć. Po drugie zrozumiała, że dzieci muszą przejść przez proces uzdrowienia i odzyskiwać pewność.

Ważne jest, aby pracownicy Schroniska: prawnicy, pielęgniarki, lekarze i wolontariusze mieli te same zasady/ filozofię w pracy z dziećmi. Po pierwsze, dobrze, że się urodziłeś(aś). Dobrze, że jesteś taki(a) jaki(a) jesteś. Po drugie, nie jesteś sam(a). I po trzecie, możesz wybrać swoją własną drogę i nią iść tak jak chcesz. Pracownicy wciąż wzmacniają te zasady w pracy z dziećmi.

(Na podstawie książki „Dzieci, którym odebrano prawa – prawa dzieci z perspektywy ubóstwa” red. Tomisaka Christian Center, wydawca Kyobunkan Christian; artykuł 5 – Setsuko Tsuboi „Dzieci, które nie mają gdzie spędzić tej nocy – realia Schroniska dla dzieci”)

Refleksja

- Co Cię najbardziej dotknęło w związku z pracą Setsuko Tsuboi? Czego się dowiedziałeś(aś)?
- Czy masz już doświadczenie pracy z dziećmi, które przeżyły wielkie cierpienie i ból w przeszłości? Jeśli tak, to co czyniłeś(aś)? W jaki sposób pomagałeś(aś) im lub ich uzdalniałeś(aś)? Czego się nauczyłeś(aś) na podstawie tych doświadczeń?
- Stawiając czoła Covid-19 i innym pandemiom w dzisiejszym świecie – głodowi, wysiedleniom, brakowi dostępu do edukacji, zmianom klimatu i przemocy – do czego jesteśmy konkretnie wezwane, co możemy zrobić na naszym lokalnym terenie, szczególnie dla kobiet i dziewcząt?

Działanie

- Podejmij konkretny wybór w swoim stylu życia w odpowiedzi na wołanie ubogich i krzyk ziemi.
- Współpracuj i działaj w sieci z innymi podejmując wysiłki na rzecz sprawiedliwości wobec kobiet i dzieci.
- Znajdź lub stwórz możliwości, aby dowiedzieć się czegoś o cierpieniu kobiet i dzieci.
 - ✧ zaproś osoby, które pracują z cierpiącymi kobietami lub dziećmi, aby podzieliły się swoimi doświadczeniami;
 - ✧ czytaj wiadomości i książki, by dowiedzieć się więcej na temat realiów;
 - ✧ znajdź sposób, by skontaktować się bezpośrednio z cierpiącymi kobietami i dziećmi.
- Znajdź sposób jak możesz wstawiać się w potrzebach kobiet i dzieci.

Modlitwa końcowa

Trójjedyny Boże, Ty stworzyłeś wszystkich ludzi jako równych w godności. W świecie pełnym głodu, ubóstwa i przemocy, wlej w nasze serca swoją miłość i inspiruj nas do podejmowania dialogu, działania w sposób sprawiedliwy i pokojowy, gdy wychowujemy wspieramy i działamy we współpracy z innymi. Niech nasze serca będą otwarte na wszystkich ludzi i narody na ziemi. W duchu Błogosławionej Matki Teresy od Jezusa, żyjmy misją w sercu świata jako niewiasty pokoju, nadziei i miłości. Amen.

Opracowane przez Siostrę Judith Kamada SSND, Kyoto, Japonia, Gałąź Shalom Azji/ Oceanii dla Międzynarodowego Biura Shalom, Rzym, Włochy